

ד'

סדר תפנות ודיבורי הבנה למצוה
לאבי הבן

א'

אגדה 1234567

הנפקה ההפוכה

נוסח הכלול בונת המצוה וטעמיה בקצרה

זהו תמצית בונת המצוה וטעמיה,
אשר כתב הרה"ק בעל "בני יששכר" ז"ע בספרו "דרך פקודין",
ופסק שיש לבוין זאת לפני המצוה.

הובא בספר קרבן אשר
(עמוד רס"ח)

אָמֵן

לשם יהוד קודשא בריך הוא ישבינתי בדיחלו ורחימו
ורחימו בדיחלו, ליחד שם יה בוה ביהודה שלים בשם
כל ישראל.

תירני מוכן ומזומן לכתם מצות בוראי יתברך שמו, למול את
בני, באשר צוני ה' אלהינו בתורה, דכתיב, א. וימל
אברהם את יצחק בנו שננת ימים באשר צוה אותו אלקים.

כ. ובתיב זהה בְּרִיתִי אֲשֶׁר תָּשִׁמְרוּ בֵּינוֹ וּבֵינֵיכֶם וּבֵין זַרְעֶךָ אַחֲרִיתֶךָ, הַמּוֹלֵל לְכֶם כֹּל זֶבַר לְדָרְתֵיכֶם. נ. ובתיב בַּיּוֹם הַשְׁמִינִי יִמּוֹל בְּשֶׂר עַדְלָתוֹ. [וְתַרְיִגְתּוּ מִצּוֹת הַפְּלוּלִין בָּה].

וְהַנְּגִינִי מִבֵּין הַטְּעָם שֶׁל מִצּוֹה זוֹ, שִׁגְתְּנוּ הַשֵּׁם יְתִפְרֵד בְּנָנוֹ רְשֵׁם בְּאָבָר הַמּוֹלֵיד, לְהֹזְרוֹת (א') שָׁאנוּחָנוּ עַבְדָיו מִיחִידִים לוֹ לְעַבּוֹדָה, (ב') וְהַוָּא בְּרִיתָת בְּרִית לְנָגָה, לְזִבְרוֹן לְכֹל תִּפְרֵד אַהֲבָתָנוּ.

ב' – סוף

תפילה לאבי הבן ממזרן החיד"א זי"ע

מספר סנסן לייאר (אות ו)

לְשֵׁם יְחִיד קָדוֹשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁבְיָנָתָה, בְּרוּחָלוּ וּרְחִימָוּ וּדְחִילָוּ, לִיחִיד שֵׁם יְהָה בּוֹהַ, בְּיְהֻדָּא שְׁלִימָם, בְּשֵׁם כֹּל יִשְׂרָאֵל. הַפָּה אָנֹכִי בָּא לְקַיִם מִצּוֹת עֲשָׂה: וּבַיּוֹם הַשְׁמִינִי יִמּוֹל בְּשֶׂר עַדְלָתוֹ, לְתַקֵּן שְׁרֵשָׁה בָּמָקוֹם עַלְיוֹן, וְהַרְגִּינִי מַזְסָר בְּנִי לְמוֹהָל, וְאַנְיִ מִמְּפָה אָתוֹ שְׁלִיחָ גָּמוֹר, שְׁזִימֹול אֶת בְּנִי בְּדָת מָה לְעַשּׂוֹת.

ויהי רצון מלפניך יי' אלהינו ואלקי אבותינו, שתעללה עלי
 נאצ"ה 1234567 אוצר החכמה
 באלוי קיימתי מצוה זו עם כל הבונות הראיות לבני
 במצות מילה, ופריעת, ומציצה, ויתגלו החסדים במשפט
 האורים, ותהא מצוה זו חשובה לפניה בריח ניחוח [עם כל
 פרי"ג מצות הכלולין בה]. ותשפייע נשמה קדושה לילך,
 ואליך זבור לטוב יברך הילד לשמר בריתו, ושלא יחתט
 כלל, ותועני לי ולאמו לנדו לתוכה ולמצות, ויהיה חכם
 וחסיד, ובבעל מדות טובות, ובריא מזלה, זונשמה בו ובתוכה,
 ונגינתו לחפה.

ועתה הנה היבאת את ראשית פרי הארץ אשר נתת לי לקים
 מצותיך, וביראה אהבה ושמחה ושםה רבה באתי היום לעשות
 רצונך, ואתה ברוב רחמיך, תברכנו מברכותיך, ותשמיחנו
 בעבודתך, ותצלנו מכל חטא, ותוענו ליקים כל המצוות
 שבתורה, חנני יי', כי אליך אקרע נאצ"ה 1234567 אלי ישענו
 על דבר בבוד שמה, ותצלנו ובפר על חטאינו למען שמה,
 ויהיنعم אדני אלהינו עליינו, ומעשה ידינו בונגה עליינו, ומעשה
 ידינו בונגהו.

תפלת האב מספר בית תפילה מבעל "פלא יועז" זי"ע

לשם יהוד קדשא בריך הוא ושביגתיה, בדרחילו ורחימיו ורחימיו זדחילו, ליהדר אותיות יה באותיות ויה, ביהודה שלים בשם כל ישראל, תרני מוכן ומוגן לנים מצות מילה, כמו שבתוב תורה: הטול לכם כל זה.

ויהנה מסרתني את בני למושל ומגיטי אותו שליח גמור למיל את בני בעורי. ויהי רצון מלפניך כי אלהינו ואלהינו אבותינו שתתקבל בرحמים וברצון מצות מילה שאנו עושים, עם כל תרין'ן מצות הבלתיין בה. ויעלה לרצון ולנחת רוח לפניהם בפוא בבודד בקרבו אשה וברית קטרת.

ובכח סגולת מצות מילה שאנו עושים, יתкоן מה שפגמתי בברית קדשה, ותוציא לאור כל ניצוצות הקדשה אשר נתפזרו בין הקליפות, וישוב הכל לאיתנו בראשון, ולא ידה ממנה נדח. ואליהם וברונם לברכה יברך אותנו ואת הילדה, שנחתה צדיקים וחסידים, נאמנים בבריתנו. ולמען בריתך אשר חתמת בברשותנו, תאילנו מדבר, וממגפה, ומשיטן, ומיצר הרע, ומשעבוד מלכיות. ות מהר ותהייש לנו ותבנה בית מקדשנו ותפארתנו.

אוצר החכמה

אוצר החכמה

וְכַיָּשֵׂם שֶׁאֲנַחְנוּ מְלִים אֶת עֲרֵלָת בְּשֶׁרֶןָנוּ, בָּן אַתָּה בְּרַחְמֵיךְ תְּרַבִּים
תְּמֻול אֶת עֲרֵלָת לְבָבָנוּ, וַתִּפְתַּח לְבָנוּ בְּתַלְמוֹד תּוֹרַתְךָ,
וַיִּיחַד לְבָבָנוּ לְאַהֲבָה וְלִירָאָה אֶת שְׁמֶךָ.

אוצר החכמה

אוצר החכמה

וַצְוָה לְהַצִּיל יִדְידּוֹת וַרְעָ קָדְשׁ שָׁאָרָנוּ מִשְׁחָתָה, וְגַזְבָּה וְגַחִיה
וְגַיְרָשׁ טוֹבָה וּבָרְכָה לְחַי הָעוֹלָם הַבָּא, לְמַעַן יוֹמָרְךָ בְּבָודָר
וְלֹא יַדְמָ, יְיָ אֱלֹהִי לְעָלָם אָוֹדָךְ. עַשְׂה לְמַעַן רַחְמֵיךְ תְּרַבִּים
וְלְמַעַן אֲבוֹתֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים, אֲבָרָהָם יַצְחָק, וַיַּעֲקֹב, עַבְרִיָּה, וְלְמַעַן
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, יוֹסֵף וְדָוָה, וְלְמַעַן בְּלַחְדִּיקִים וְחַסְדִּידִים, וּבְוַתָּם
פָּגָן עַלְינוּ.

וְתַּנוּ שָׁכֶר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשֵׁמֶד בְּאֶמֶת, וְשִׁים חָלְקָנוּ עַמְּהֶם,
אָם לֹא בְּזָכוֹת, בְּרַחְמִים. יְהִיוּ לְرָצָן אָמְרִי פִי, וְהַגְּיוֹן לְבִי
לְפָנֵיכָה, יְיָ צָוְרִי וְגַנוּאָלִי.

וַרַּאה לְהָלֹן עַמּוֹד שְׁבִיּוֹ בְתִפְלוֹת הַמּוֹהֵל אֶת גַּי - דִּיבּוֹרִי
תְּשׁוּבָה מִרְבֵּינוּ יוֹנָה, וְאֶת זִי - חַכְנָה לְמַצּוֹה מִסְפָּר
”עֲבוּדַת הַקּוֹדֵשׁ” לְהַחִידִיָּא זַיִעַ, וּבְכָדָאי שָׁגַם הָאָב יַאֲמַרֵּם
בִּימִים שַׁלְפָנִי הַבְּרִית.

ט' ט' ט'

תְּפִלָּה לְאָבִי חַבּוֹן מִסְפָּר "סָוד ה'"

מובא גם בספר זכר דוד (ማמר ב' אות י),
ומספר "קיצור של"ה" (מהדו"ב דף ל'ז)

אָמָּנוּנָא

יְהִי רָצֵון מֶלֶפְנֵיךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהִיא חַשׂוֹבָה
וּמִקְבָּלָת וּמִרְצָחָה לְפָנֶיךְ כִּסֵּא בְּבָזָקָה הַקְרָבָת בְּנֵינוּ לְמִילָה
עַכְשָׁו, בְּאֵלֹו הִיְתִּי מִקְרִיב לְפָנֵיךְ קָרְבָּנוּ אֲשֶׁר רִיחַ נִיחּוֹת, וּבְאֵלֹו
הַקְרָבָתֵינוּ לְפָנֶיךְ כִּסֵּא בְּבָזָקָה.

וְאַתָּה בְּרַחְמֵיךְ תְּרַבֵּים שָׁלֵח עַל יְדֵי מֶלֶאכִיךְ קָדוֹשִׁים וְהַטְהוֹרִים,
בְּשֵׁמָה קָדוֹשָׁה וְטוֹהָרָה לְבָנֵי הַגָּמֹול עַכְשָׁו, לְאַהֲבָה לְשֵׁםךְ
הַגָּדוֹל, וְשִׁיחָה לְבָוֹ פָּתָוח בְּפָתָחוֹ שֶׁל אָוָלָם בְּתוֹרָתךְ קָדוֹשָׁה
לְלִימָד וְלִלְמָד, לְשִׁמָר וְלִעְשֹׂות וּלְקִים אֶת בְּלִ דְבָרֵי תַּלְמוּד תּוֹرָתֶךָ.

וְתִמְךָ נָא יְדֵי מוֹהֵל הַמִּתְבּוֹסָם בְּדָמִים, קָלְפָתָו וְעַרְלָתוֹ
לְהַשְׁחִיתָה, חַתִּיכְתָּה, פְּרִיעָתָה, מִצְיָצָתָה בְּתָמִים. וּמִזְבְּחָה
וּזְוֹבֵחַ בְּלִי מְגֹדֶר וְאִימִים. וּרְצָחָה נָא אֶל חַי פְּרִי בְּטַזְוָן אֲשֶׁר יִתְן
לְךָ בְּמוֹ תּוֹרָת שְׁלָמִים, לְהַבְנִיסָו בְּתוֹךְ מִבְחָר לְאָמִים.

וּבְזָכוֹת הַצָּעֵד אֲשֶׁר סָבֵל בְּנֵי הַגָּמֹול עַתָּה לְמַעַן שְׁמֵךְ הַגָּדוֹל
לְקִים מִצְוֹתֶיךָ, תַּן לוֹ אֲרִיכָות יָמִים וְשָׁנִים, חִים שֶׁל

יראת חטא, חיים של עשר וכבוד, חיים שטמלא כל משאלוות
לבו לטובה לעבדתך כל ימי חייו.

אוצר החכמה

ואשמח אני מיזאי חלצי ותגל אשתי בפרי בטנה, בדרכתי:
ישמח אביך ואמד ותגל יולדתך, אמן בין יהי רצון,
ונאמר אמן. יהיו לרצון אמרי פי, וחתנו לבני לפניה, כי צורי
ונואלי.

הודפסה ברשותו של מspark - להודפסה אינטלקטואלית הודה שירותו מן האכנה
עושין בשמחה - א הרבסט, חיים בן שלום אליעזר עמוד מס: 267 הודפס ע"י אוצר החכמה

אוצר החכמה

אוצר החכמה

ה' צוּלָן

תפלה לאב ולאם לפני המילה

מספר שבט מוסר (פרק כ"ד)
שכותב שרatoi להתפלל זאת לפני המילה
"כִּי עַת רָצֹן הִיא"

חֲסִילָה * קָדָשָׁה

יְהִי רָצֹן מִלְפְנֵיכָה, בִּשְׁמָךְ שֶׁהוּא רָצֹן לִפְנֵיךְ עַבְשׂוּ, שָׁאֵין בָּו
לֹא חַטָּא וְלֹא עֻזָּן, בְּךָ יִהְיֶה תָּמִיד לִפְנֵיכָה, שְׁלָא תִּפְגַּם
בְּרִיתְךָ, וְאֶל תִּבְיאָהוּ לִיְדֵי נִסְיוֹן, וְלֹא לִיְדֵי בְּזִוּן, וַיְהִי בְּרִיאָ
אוֹלָם לְעַבּוֹדָתָךְ, וְתָמִיד יִהְיֶה נֶגֶד פָּנָיו יִרְאָתָךְ. וְלֹא יִסּוּר דַּעַתְךָ
וְרָצֹנוֹ מִלְמָוד תּוֹרַתְךָ, וְמַעֲשֵׁית מִצְוֹתְךָ, וַיְהִי בָּנָו עַמְךָ עַד
יּוֹם מוֹתוֹ.

וְתִזְמִין לוֹ פְּרִנְסָתוֹ מִידָּה, וְאֶל תִּבְיאָהוּ לִיְדֵי בָּשָׂר וְדָם, כי
זהו מסך מבדיל שלא יוכל לעבדה, בהיותו מבפה
בושה ובלהמה, לצפות מיד בשער ודרם נבל וקפן ומתרתו מעט,
וציר שם זעיר שם. ובין שמחפה לאחרים, חכמתו נסורת,
ונפשו עליו געצבת, ובשרו עליו יכאב, לא בין המקביל מיד
הטובה, הפתוחה, והרחבה, והמלאתה. ולא יצטרך מן חכירות
עד יומם מוותו.

ובשיזבָּח לזקנָה, יְהִי רָצֹן שֶׁלֹּא יִבוֹא עַלְיוֹ יִסּוּרִים, לֹא בְּבָדִים,
וֹלֹא קָלִים, וֹلֹא יִאֲרֻע לֹא חֲלָאים בְּתִינוֹ, וַתִּצְלִיחוּ מִכֶּל
פָּגָעים וּמִקְרִים רָעִים, בְּרִי שְׁתִמֵּיד יִתְהִיא מִזְבֵּן לְעִשּׂוֹת רָצֹנָה.

וַתִּזְבַּח בְּרָצֹנוֹ לְכֹוֹן לְעִשּׂוֹת רָצֹנָה. וְאֶל יִבוֹא לִידֵי שָׁוָם מִכְשָׁול
בְּעוֹלָם, לֹא בְּדָבֵר תֹּרֶה, וֹלֹא בְּדָבֵר צְרָבֵי, וֹלֹא יִפְלֶל בּוֹ
אחר החכמה
מוֹסֵם מִחְמָת חָלֵי אוֹ מִבָּה.

וַתִּגְיַעַחַד לְזקנָה, בְּבָנִים וּבְבָנוֹת, שִׁירָאָה בְּחַפְתָּן, עוֹסְקִים בְּתֹרֶה
וּמִצּוֹת, וֹלֹא תְהִיחָה מִתְהַתָּו מְחַלֵּי בְּבָד וּמִשְׁגָּה. וַיִּבוֹא
אל תְּקַבֵּר שְׁלָמֵם בְּכָל אֶבְרֵי, אָמֵן.

והנה ביאור העניין שתיקון הקדוש בעל "שבט מוסר" ז"ע, להתפלל על עניין זה, שבוא אל הקבר שלם בכל אברי, רוזא ברוגעים הנשבים הלו של נתינת הילד למילה. אולי אפשר לומר אחד העניינים בו, מכיוון שכפי קדושת הברית ושמירתה כראוי, כך מתقدسים כל האברים והגידים, כמו בא כוואר הקדוש שאבר הברית כולל בו את כל חלקיו הגוף. וכך אף שמירתו בקדושה, כך נשפעת קדושה עצומה על כל אברי האדם. לפיכך מבקשים עתה, בעת ההכנה לקיום מצות ברית מילה, שיזכה הרך הנולד, שיקימו בו עכשו מצוות ברית מילה בקדושה וטהרה, באופן שיושפע עליו קדושה עצומה למשך כלימי חייו, וכן השמים יזכהו בוכות מצוה זו, שיקוים בו מאמר הכתוב "התהלך לפני והוא תמים", היינו בשילמות אמיתייה, להיות שמור בקדושה בכל אברי ונידיין, ואו מミלא זוכה שבוא אל הקבר שלם בכל אברי, היינו שיהיו כולם שלמים בשלימות רוחנית, אשר היא העיקר, [והיא שורש ומוקד כל האברים והגידים הגשמיים כדיוע], ויזכה שלא יהיה שם אבר מאברי, ושום גיד מגידיין, פגום וחסר חם ושלומ, אלא כל אברי ונידיין יהיו שלמים ותמים, בקדושה וטהרה, ובבדיקות בעשיית רצון קומו בשלימות.

תפלה לפני ברית מילה

ספר "שער ציון" לומר לפני כל מצוה
עם הוספות בספר "טהרת הקודש" חלק שלישי
שהנaging ב"ק מרן אדמו"ר מתולדות אהרן ו"ע בעל "דברי אמונה"
לומר לפני ברית מילה

הנני מזבחן ומזמין למל אַת בְּנִי, וְהַנְּנִי מזבחן בעשיה זו את ליקים
מצאות בזראי שצינו על המילה במו שבתוב בתורת, ואת
אוצר החכמה
בריתך אשר תשמר ביני וביניכם ובין ורעך אחיך המול لكم
אוצר החכמה
כל זבר, ובתיב וביום השמינו ימולبشر ערלו.

אוצר החכמה

לתקן את שרש מצוה זאת במקומ עליון, ובידי להשלים אדים
העליון ואילו העליון, ובידי לעשות נחת רוח להבורה ותברך
שם, לעשות את בונת יוצר שצינו לעשות מצוה זו, לחת נחת
רוח לפני, ולהקים ספת דוד, ולהחויר העטרת לייננה, לאזקמא
שבינה מאמערא וליחדא בבעלת, לעשות עטוריין וקשותין לשביבה
הקדושה, ולהלביש אותה בגדי נהוריין, ולגרים שפע וברכה רבבה
בכל העולמות, ולהתקן בכל הניצוצות שנפלו תוד הקליפות, בין על
ידי, בין על ידי שאר עמד ישראאל, ולהתקן בכל פרי"ג מצות הפלילים
במצוה זאת, ולגרים זוג באربع אותיות שם הקדש.

וְלֹא כֵּד נֶפֶשִׁי רֹוחַי וְנִשְׁמָתִי עַל יְדֵי מַעֲשָׂה מִצְׁוָה זֹאת, וְלֹקֶשֶׁר
נֶפֶשִׁי רֹוחַי וְנִשְׁמָתִי בַּמְקוֹרָם וְשִׁರְשָׂם הַעֲלִיוֹן, וְכֵדִי
לְהַעֲשֹׂת עַל יְדֵי זו הַמִּצְׁוָה בִּסְעָה וּמִרְבָּבָה לְשִׁכְינָה הַקָּדוֹשָׁת, בְּדִי
לְקִים מִצְׁוֹת עֲשָׂה וּלְדִבְקָה בָּו. וַיְהֵא חַשּׁוֹב וּמִקְבֵּל לִפְנֵי הַקָּדוֹשָׁ
בָּרוּךְ הוּא בְּאָלוֹ קִימָתֶיהָ בְּכָל פָּרְטִיהָ וּדְקִידּוֹקִיהָ וּבְנוֹתֶיהָ וּתְרִיןֶג
מִצְׁוֹת הַתְּלוּיִים בָּה.

רְבּוֹן הָעוֹלָם, גָּלוּי וִידּוֹעַ לְפָנֵיךְ קָצֶר דַּעֲתָנוּ וּמְעוֹט הַשְׁגַּתָּנוּ
כִּי אֵין בְּכִחָנוּ לְבָיוֹן בְּלוֹם מְהֻבָּנוֹת וּהְסֻדוֹת הַעֲצָמוֹת
הַפְּנוּזִים בָּוֹן הַמְּצֹהָה. אָבֶל בָּרְבָּר רְחַמִּיךְ יְהָא חַשּׁוֹב וּמְקַבֵּל
וּמְרַצֶּה לְפָנֵיךְ כָּאֵלֹה בְּוֹנָנוּ בְּכָל הַבָּנוֹת וּהְסֻדוֹת, וַיַּתְּחִדְרֹ
כָּל הַיְהוּדִים הַרְאֹויִים לְהַתִּיחֶר עַל יְדֵי צְרוּפִי שְׁמוֹתִיךְ
הַקְּדוֹשִׁים וְהַגּוֹרָאים.

וַיְהִי הַבָּל עַל דִעַת רֶבֶתֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים, רֶבֶנוּ שְׁמֻעוֹן בֶּן יוֹחָאי
אוצר החכמה
וּרְبֵי אֱלֹעֲזֹר בֶּןּוּ, וְעַל דִעַת יוֹתָם בֶּן עֲזִיזָהוּ הַקָּדוֹשׁ, וְעַל
דִעַת רֶבֶנוּ יִצְחָק לִוְרִיא בֶּן שְׁלֹמֹה, וְעַל דִעַת רֶבֶנוּ יִשְׂרָאֵל בֶּן
אֱלֹעֲזֹר הַבָּעֵל שֵׁם טוֹב הַקָּדוֹשׁ, וְעַל דִעַת תַּלְמִידֵינוּ הַקָּדוֹשִׁים.

וְאֶל יַעֲבֹב שָׁוֵם חַטָּא וְעֹז וְהַרְחֹור רַע אֶת הַמִּצְוֹה הַזֹּאת
מְלֻכּוֹת לְרָצֹן וְלִנְחָת רֹוח לְפָנֶיךָ, וַיַּתְעַלֶּה לְרָצֹן לְפָנֶיךָ
לְעוֹד אֶחֱבָת דָּוִיד, אָמֵן סָלָה. וַיְהִי נָעַם אָדָני אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ,
וְמַעַשָּׂה יְדֵינוּ בּוֹנְגָה עָלֵינוּ, וְמַעַשָּׂה יְדֵינוּ בּוֹנְגָה.